

DE WILDE POST

Jaargang 35

Anno Leta 33

Nummer 1

Pagina 1

Einde van een Tijdperk

Door Jago van Wijck - Soms eindigen ook dingen die voor altijd leken te blijven voortduren. Zo ook in het geval van de dood van Bick Trobbel, stadsheer van Kro Terlep. Nog altijd is zijn overlijden door mysteriën omgeven. Is hij inderdaad een natuurlijke dood gestorven, zoals de familie Trobbel beweert? Of is hij vermoord, zoals in talrijke kroegen in Kro Terlep het meest gehoorde gerucht is. Dit alles heeft echter niet kunnen voorkomen dat het afscheid van de voormalig stadsheer er een van Keizerlijke allure was.

Voor hen die het niet weten: Bick Trobbel is afkomstig uit een echte Terlepse Generaalsfamilie. Hij trad al op veertienjarige leeftijd toe tot het leger en was sergeant op zijn zestiende. Met tweeëndertig is hij nog steeds de jongste kolonel ooit in de Eleri-

aanse geschiedenis. Hij is gestationeerd geweest door het hele keizerrijk maar keerde na een tiental jaren weer terug naar de stad waar hij geboren en getogen was. Inmiddels getrouwd en in het bezit van twee kinderen. Gedurende de alvenoorlogen loodste hij Kro Terlep vrijwel zonder kleerscheuren door deze woelige periode van het Keizerrijk. Het was ook in die periode dat de bevolking van Kro Terlep hem als hun leider verkoos. Samen met een stadsraad werd hij als stadsheer van Kro Terlep een leider voor alle inwoners in de stad. Met hem werd ook het Generaalsgehoof voor vrijwel de gehele bevolking een vanzelfsprekende keuze. Al heeft Bick Trobbel zelf altijd geroepen dat elke inwoner aanhanger mocht zijn van elk gedoogd of staatsgehoof. Ook naarmate zijn leeftijd

opliep bleef hij met ongekend succes de stad leiden en de welvaart leek geen grenzen te kennen.

Dit alles was uit meerdere monden te horen tijdens het afscheid van de stad van hun geliefde stadsheer. Conform de traditie van de oude families in Kro Terlep werd de voormalig stadsheer in een rijk versierde boot gelegd vergezeld van enkele dierbare bezittingen, waaronder zijn imposante hellebaard. En nadat de boot met een imposante vuurball van schoondochter, tevens runenmeester, Benhal Trobbel-Mabelis in brand was gezet, dreef ze op uitgaand tij de haven uit. Dit alles begeleid door de oorverdovende stilte die de gehele bevolking liet vallen.

En ondanks de aanwezigheid van vele hooggeplaatste gasten, waaronder Keizerin Leta, Paladijn Rodwyn, vele senatoren en de volledige top van de Generaalscultus, was het voor alles het bijkans voelbare respect van de inwoners van Kro Terlep dat deze ceremonie tot een in vele geheugens gegrifte gebeurtenis heeft gemaakt.

Dialodor verplicht quarantaine van reizigers die Vennis verlaten

Om de verspreiding van de gevaarlijke Rode Tranen ziekte, ook bekend als Lacrima Rosso, te voorkomen zijn er nieuwe reisregels ingesteld rondom de stad Ven-

nis. Zij die de stad wensen te verlaten moeten minstens twee weken doorbrengen in quarantaine. De stadsraad van Vennis heeft protest aangetekend tegen deze maatregelen, maar het bestuur in Lodor houdt voet bij stuk. “Wij kunnen niet riskeren dat er nog meer haarden van verspreiding ontstaan,” zegt een woordvoerder.

Ondertussen blijven er steeds meer gevaarlijke opvattingen ontstaan rondom de verspreiding van de ziekte. De Keizerlijke Inquisitie heeft meerdere ketteren en demonenheulers opgepakt omdat zij “er verkeerde ideeën op nahielden over wat helpt tegen een ziekte.”

Maar ook onder vrome burgers zijn er misvattingen. Menig ouder weigert hun kind te laten genezen door de kerk omdat er het bijgeloof is ontstaan dat handopleggingen mogelijk Lacrima Rosso doen ontstaan. “Het is uitermate vreemd,” geeft priester Michael Le Strade van de Kerk van de Jade Hemelkeizer aan. “Voorheen liet iedereen zich behandelen, maar we zien steeds meer rijke en welgestelde ouders hun kinderen thuishouden uit angst dat hun kroost Lacrima Rosso krijgt. Het is ronduit zorgwekkend. Wat is nou erger? Een handoplegging of de Lacrima Rosso?” De stadsraad van Vennis is een campagne begonnen om de handopleggingsgraad te verhogen en andere gevaarlijke fabels rond de ziekte te bestrijden.

Hondenkoppen vallen karavaan aan in de buurt van Zoutelanden

Nabij Zoutelanden zijn de uitgebrande overblijfselen gevonden van een karavaan aangevallen door hondenkoppen. Deze karavaan was onderweg vanuit Duizendvoorn naar Timo Ardina toen deze waarschijnlijk in het holst van de nacht is overvallen nabij de Snevelaar. De karavaan probeerde te vluchten richting Zoutelanden. Ondanks dat meerdere lijken van de overvallers langs de route zijn gevonden mocht het niet baten. Er zijn geen overlevenden onder de karavaanmenners gevonden. Hondenkoppen zijn een mensachtige uit Encique, bekend voor het jagen in roedels en wiens sluwheid alleen wordt geëvenaard door zijn bruutheid. Inwoners nabij de Zoutweg worden gewaarschuwd om niet ongewapend op pad te gaan en bij het zien van de hondenkoppen zo snel mogelijk te vluchten.

Kro Terlep verschiet van kleur.

Door Jago Van Wijck. In een rumoerige vergadering van de Keizerlijke Senaat is een zeer opmerkelijk besluit genomen. Op initiatief van een grote groep senatoren uit de Jaden Hemelkeizer hoek werd een motie ingediend om het bestuur van Kro Terlep in handen van senator Joachim Zuy-

derhuyzen te geven. Van Zuyderhuyzen, recent in het huwelijk getreden, is op dit moment senator namens Kro Terlep. Vanwege zijn Jaden Hemelkeizer lidmaatschap kon hij nooit op veel steun van de bevolking rekenen.

Omdat enkele senatoren opriepen tot het onderzoeken van het gerucht dat de familie Trobbel zichzelf heeft verrijkt ten koste van de stad leek het hen beter de bevolking geen nieuwe stadsheer of -vrouw te laten kiezen, zoals de gewoonte is in Kro Terlep. Hangende het onderzoek zou daarom Van Zuyderhuyzen de stad prima kunnen besturen. Met een nipte meerderheid werd de motie aangenomen, voornamelijk omdat enkele senatoren die de Generaalscultus aanhangen verrassend genoeg ook voor stemden.

Van Zuyderhuyzen zelf onthield zich van stemming, "uit respect voor de voormalig stadsheer Bick Trobbel en de gehele bevolking van Kro Terlep".

Nadat het besluit genomen was brak er algehele chaos uit op de publieke tribune die voornamelijk bezet werd door inwoners van Kro Terlep, waaronder de voltallige stadsraad. Hierop verwijderde de Keizerlijke garde alle daar aanwezigen uit het senaatsgebouw. Hierbij vielen enkele gewonden, voornamelijk aan de zijde van de Keizerlijke garde.

Nog de volgende dag is senator Van Zuyderhuyzen weer richting Kro Terlep afge-reisd met in zijn kielzog een grote groep ambtenaren van blauw-groen gezindte.

In Kro Terlep heeft de familie Trobbel zich sinds de begrafenis van de stadsheer uit het publieke leven teruggetrokken. Zij waren niet bereikbaar voor commentaar.

Professor Glenlivet doet ontdekking van grote cultuurhistorische waarde

Door Laurens Dankas - Een erehaag van hoogleraren van de Umbrische Hogeschool te Nieuw-Woudenberg heeft onlangs de bekende archeoloog en professor Glenlivet, verbonden aan de Keizerlijke Academie te Elerion-Stad, met alle egards feestelijk onthaald na diens expeditie in de noordwestelijke punt van de provincie.

Hoewel de bekleder van de leerstoel volksgeschiedenis en folklore niet te zeer in detail wilde treden betreffende de resultaten van de expeditie met de woorden dat “alle vergaarde informatie, gemaakte schetsen en opgedane ervaringen eerst geordend moesten worden vóór er een sprake kon zijn van een academisch verantwoord verslag”, konden vooral professoren Gloria Katjes (leerstoel oude beschavingen) en Sjef Boom (leerstoel kunstgeschiedenis) hun enthousiasme amper in toom houden na een kort gesprek met professor Glenli-

vet. “Vermont, pardon, professor Glenlivet, was al jaren bezig met een studie die z’n weerga niet kent, waarbij hij academies in alle mogelijke provincies heeft aangedaan. Uiteindelijk heeft dat geresulteerd in een expeditie in klein gezelschap naar de voet van de Westerwouden. Na een kort onderhoud met graaf Weldrah te Nashbit is de professor met zijn assistent en onder begeleiding van de graaf zelf naar het westen afgereisd, waar hij een ontdekking van enorme cultuurhistorische waarde gedaan zou hebben. Wat precies moet u de professor zelf maar vragen, maar voor zowel de provincie Umbrië als het Keizerrijk is dit heel bijzonder”, aldus professor Katjes.

Haar collega professor Boom bleek wat later op de avond in herberg “De schaterlachende Eenhoorn”, waar de succesvolle expeditie door een aantal hoogleraren uitbundig werd gevierd, iets loslippiger. Hoewel ook hij “het gras niet voor de voeten van professor Glenlivet weg wilde maaïen, alle eer kwam hem toe”, liet hij wel vallen dat de archeoloog een “imposant beeld” ontdekt zou hebben wat “een heel ander licht zou kunnen werpen op vergelijkbare kunstuitingen binnen de provincie”. Hierna zakte de hoogleraar met een gelukzalige blik onder tafel en bleken zijn collegae eveneens amper aanspreekbaar meer. Hoewel professor Glenlivet

zelve uw verslaggever vriendelijk en zo op het oog ietwat gehaast te woord stond en de woorden van de Umbrische hoogleraren bevestigde als “in de kern correct”, gaf hij nogmaals aan zijn bevindingen eerst te willen ordenen vóór met een officiële conclusie te komen. Daarvoor zou “aanvullend onderzoek elders in de provincie” nog enige tijd in beslag gaan nemen waarna de professor “met gezwinde spoed naar Elerion-Stad af zou reizen om zijn bevindingen in geordende vorm en voorzien van een conclusie” aldaar te presenteren.

Een uitnodiging van resident Loyauté om de resultaten van de expeditie ook in Nieuw-Woudenburg te presenteren “uiteraard ná een presentatie in het academische centrum van het Keizerrijk” nam professor Glenlivet met een “uiteraard” en een ferme handdruk aan tijdens een kort openbaar moment op de trappen van de Umbrische Hogeschool, alvorens zijn reis over de oostelijke weg in de richting van Heemdal voort te zetten onder begeleiding van zijn assistent alsmede een erewacht van enkele Keizerlijke gardisten.

Handelsoorlog tussen Twaalf Provinciën en Tovenarseiland zet door

Nadat de senaat van de Twaalf Provinciën de importheffing van één zilverstuk op iedere ton, krat of tas naar Tovenarseiland

instelde is de relatie tussen Tovenarseiland en het land op een dieptepunt terwijl de prijzen van magische componenten naar recordhoogtes zijn gestegen. Er zijn grote tekorten ontstaan op magische perkament, tetradekagons en andere essentiële toverbenodigheden. De gildemeesters van Cauda hebben opgeroepen tot redelijkheid van beide partijen.

“Wij verzoeken aan de senaat en de Grootmeesters om de gewone tovenaars niet te gijzelen. Het is op dit moment nagenoeg onmogelijk voor ons om magisch onderzoek te doen,” smeekt magister Alfred Wauwels, gildemeester der bezweerders. “We betalen ons letterlijk blauw voor de meest simpele magische hulpmiddelen.”

Tovenarseiland lijkt minder onder de indruk. Grootmeester Perapius: “Wij hebben gewaarschuwd dat de acties van de senaat gevolgen zouden hebben. Ik neem aan dat ze vrij snel weer zullen bijkomen van hun tijdelijke waanzin.”

Ondertussen riskeren de meer ondernemende schippers uit Encique de Golf van Encique om Tovenarseiland te voorzien van voorraden en zo de importheffing van de Twaalf Provinciën te ontwijken.

Ingezonden mededeling

G., ze leeft. Kom terug!

Incendia geteisterd door ernstige branden

Asdeeltjes vanuit de Septicivita hebben geleid tot meerdere ernstige bosbranden in de nabijheid van Achterbeek. Bewoners van het dorp klagen over de dikke laag rook die afkomt vanuit het nabijgelegen koninkrijk. Het koninkrijk Incendia ont-kent stellig dat de recentelijk uitgezette lavamonsters verantwoordelijk zijn voor de toename in branden, en wijdt de recente toename in branden aan de toorn van de Generaal.

“Het is duidelijk dat de toorn van de Gene-raal het klimaat verandert. Het is daardoor warmer en daarom is er meer kans op brand. Het hele volk zal daarom haar best moeten doen om haar gedrag te veranderen en de komende maanden extra vroom moeten leven om te voorkomen dat de Ge-neraal het klimaat nog verder aanpast,” verkondigde Revassa Anculae Ductor, eer-ste Concubine van de Keizer aan het volk.

Ondanks stellige aanbiedingen tot hulp van Consul van Galen weigert de Impera-tor ieder aanbod op hulp vanuit het Eleri-aanse Keizerrijk om de branden meester te worden. “Dit is een nationale aangelegen-heid en we willen daarom geen bemoeienis van het Keizerrijk,” aldus de Eerste Con-cubine.

Lichamen van Tovenaars in Plem gevonden

Plem – In de hoofdstad van Chem zijn meerdere ontzielde lichamen van vermiste tovenaars gevonden, de eerste ontwikke-ling in de verdwijningszaken in lange tijd. Sinds dat het lijk van gildemeester Perani-us Edelhart in het Boterkanaal gevonden was, ruim een jaar geleden, was het stil gebleven rondom de verdwijningen van tovenaars in de stad. Ook een beloning uitgelooft door de lokale tovergildes heeft niet geleid tot nuttige anonieme tips. De lichamen van de tovenaars werden uitein-delijk gevonden in een verlaten pakhuis van de handelsfirma Mulder nadat burens klaagden over de stank. De stadswacht wil geen verdere details onthullen, maar getui-gen hebben verklaard minstens tien lijken het gebouw werden uitgedragen. Het han-delshuis Mulder reageerde geschokt op de vondst en heeft volledige medewerking toegezegd aan het onderzoek. De beloning voor de gouden tip over een mogelijke da-der is verhoogd naar vier aqualieten.

<< **Gezocht** >>

Schouders zoeken Verlossing.
p.a. Castrum Lopicem

Mededeling

**Opsporingsbevel Jacques Philip Desiderius
de Bontemps de Metselaere**

De Keizerlijk Inquisitie heeft een opsporingbevel uitgevaardigd voor Jacques Philip

Desiderius de Bontemps de Metselaere.

De voortvluchtige, ook bekend onder de naam Sjaak, is voor het laatste gezien op de weg vanuit Elerion-Stad richting het noorden. Heeft u de voortvluchtige onlangs gezien of weet u waar deze zich ophoudt, dan

dient u dit direct te melden bij het lokale gezag of bij de Keizerlijke Inquisitie. Het

niet aangeven van de voortvluchtige of het

hulp en onderdak bieden aan de voortvluchtige wordt gezien als een zeer ernstig vergrijp en zal zwaar worden bestraft.

Huisjesmelker kan senaat vergeten

Door Kuiper Andersen - De bekende huisjesmelker Dyoneis Troef kan zijn gooi naar het senatorschap vergeten. Geboren en getogen in Umbrië wilde de man, al tijden woonachtig in Chem, een senatorszetel bemachtigen ten faveure van senatrice Idelette De Biënhof, al jaren één van de senatoren namens de provincie Umbrië in de senaat, die volgens de heer Troef “corrupt” zou zijn en “opgesloten zou moeten worden”. Hoewel al langer gefluisterd werd dat de man waar mogelijk met geld

strooide om de invloedrijke handelsfamilies uit Chem achter zich te scharen, werd een verkapt dreigement de huur van een aantal winkelpanden in de Chemse hoofdstad Plem drastisch te verhogen mocht handelshuis De Rand zijn kandidatuur niet steunen hem uiteindelijk fataal. De lokale zaakvoerder Pjötr Vlodimir meldde de onoorbare praktijken formeel bij de resident van Umbrië, baron Loyauté, die vervolgens de autoriteiten te Plem sommeerde direct actie te ondernemen.

Hoewel de heer Troef de beschuldigingen smalend afdeed als “laster” middels heren in de hoofdstad aangeplakte pamfletten, waarin hij en passant deze periodiek beschuldigde van het verspreiden van “vals nieuws”, liet de woordvoerder van het handelsgilde al snel bekend maken dat “de handelshuizen eensgezind hadden besloten zich niet te mengen in zaken die hen boven de pet gingen en dubieuze praktijken daaromtrent prompt als plichtsgetrouwe burgers te zullen melden bij het lokale gezag”. Niet veel later ontving de Kerk der Jaden Hemelkeizer te Plem bericht vanuit Elerion-Stad, waar senatrice De Biënhof de handel en wandel van de heer Troef na had laten gaan. Na bevestiging van de verstrekte informatie is de heer Troef gearresteerd en in afwachting van zijn vonnis onder huisarrest geplaatst. Naar verluid zou de huisjesmelker begonnen zijn met het

schrijven van een boek waarin hij zijn “briljante onderhandelingsstechnieken” uiteenzet.

Uiteraard heeft deze periodiek senatrice De Biënhof om een officiële reactie verzocht en zoals gebruikelijk was de barones meer dan bereid deze te geven. Om onze jonge lezers te sparen is deze reactie lichtelijk geredigeerd. Senatrice De Biënhof laat optekenen dat die <censuur> al langer bezig was met zijn vuile spelletjes, maar nog te dom is om zijn eigen <censuur> te <censuur> en mag hopen dat ze hem nooit in levende lijve treft omdat ze in staat zou zijn de mans <censuur> met kracht in zijn <censuur> te rammen. Snel weer over tot de orde van de dag, want die <censuur> krijgt al meer aandacht dan hij verdient, de <censuur>. <Censuur> <Censuur> <Censuur> Laat hem maar de <censuur> krijgen. En of onze correspondent nog koffie met wat lekkers bliefde.

Handelshuis De Rand laat desgevraagd weten dat de zaak “naar tevredenheid is opgelost”.

Vermoedelijk tientallen lichamen aangespoeld.

Op diverse plaatsen langs de Eleriaanse kust, zijn tientallen – volgens geruchten zelfs honderden - lichamen aangespoeld. Een vertegenwoordiger van het Keizerrijk,

die ter plekke bij een van de vele onheilsplekken langs de kust was, wist te vertellen dat de lichamen waarschijnlijk van de laatste golf Haribdiaanse vluchteling zijn. De vluchtelingen in kwestie zouden uit pure wanhoop in geïmproviseerde bootjes naar het Eleriaanse vasteland hebben willen vluchten – met deze betreuenswaardige gevolgen.

Het aantal vluchtelingen neemt al maanden af, waardoor men vermoedde dat er simpelweg geen mensen meer op de belegerde eilanden waren. Waar deze plotse golf van vluchtelingen vandaan kwam, kon de vertegenwoordiger dan ook niet verklaren.

Wel verzekerde de vertegenwoordiger eenieder dat de lichamen met respect zullen worden behandeld. Tevens maande de man om kalmte in deze roerige, droeve tijden.

Familiedrama in Koningsbrugge

Door Camiel Raisonabel – het verhaal achter het schandaal. Iets ten oosten van Elerion-Stad, in het graafschap Koningsbrugge heeft zich een waar familiedrama afgespeeld. Na de plotselinge dood van de graaf en gravin De Bontemps de Metse-laere, een vijftal jaren geleden, kwam de grafelijke titel toe aan hun oudste zoon Jacques Philip Desiderius. Dat adellijke talenten als leiderschap en verantwoorde-

lijkheidsgevoel niet altijd met de zilveren paplepel kunnen worden ingegoten, bleek helaas echter al snel. De nieuwbakken graaf vertrok spoorslags van het landgoed en verbraste naar horen zeggen zijn kapitaal in Elerion-Stad. Het is aan zijn jongere broer Augustus te danken dat het graafschap behoed werd voor verval. Pas bijna een jaar later was er weer een teken van leven van graaf Jacques Philip. Een lokale handelaar herkende de graaf in Elerion-Stad, waar deze gekleed in lompen vertoefde in de goot tussen het gepeupel en uitschot. Smerig en totaal verward kraamde de graaf uit dat hij “hier was voor de mensen die hem echt nodig hadden”. Je vraagt je toch af: “Hoe diep kan een mens zinken?”

Tot overmaat van ramp voor zijn familie deed de verwarde graaf daarna afstand van titel en goed, waardoor hij zijn familie in één klap aan de bedelstaf bracht. Hierna vertrok hij weer en er werd jaren niets meer van hem vernomen. Tot enkele maanden geleden, toen hij terugkeerde in Koningsbrugge en een beul hinderde bij het uitvoeren van diens functie. Jacques Philip werd opgepakt en opgesloten. Naar later bleek op last van de Inquisitie omdat hij een aanhanger zou zijn van een kettters geloof. Maar daarmee komt dit droevig verhaal nog niet teneinde. Want één week daarna stond heel Koningsbrugge op zijn

kop, toen wachters huis na huis doorzochten, op zoek naar een voortvluchtig crimineel. Wat er was gebeurd, werd enkele dagen later duidelijk en maakte het familiedrama compleet. Augustus, de jongere broer van Jacques Philip werd samen met de door hem omgekochte stadswachter veroordeeld tot 42 jaar slavernij voor het helpen en laten ontsnappen van een ketter; zijn broer Jacques Philip.

Verloren gewaande gedichten Willem Steekspeer gevonden

Geleerden van de Keizerlijke Academie hebben een aantal lang verloren gewaande gedichten van de schrijver Willem Steekspeer gevonden. Deze gedichten onthullen de diepere gedachten van de Grootmeester. De stukken werden per puur toeval gevonden onder de vloerplanken van de Keizerlijke bibliotheek. “Ze zijn waarschijnlijk puur toevallig gemist. Dat terwijl er elke dag wel honderden mensen overheen hebben gelopen,” aldus professor Kroon, van het departement Letterkunde.

“Wij hopen dat deze werken voor eens en voor altijd aan kunnen tonen dat Steekspeer zelf zijn stukken heeft geschreven, en mogelijk zelfs inzicht te krijgen in de oorsprong van de dichter. Het is altijd een grote discussie geweest over waar de dichter vandaan kwam en wat zijn grootste in-

spiratie was. Zeker het onafgemaakte sonnet in de werken is zeer interessant. Het verhaalt over een Steekspeer die zich als een slaaf voelde voor een grote liefde van hem.”

Vanwege het kwetsbare perkament waarop de stukken zijn geschreven, en vanwege de grote literaire waarde, worden de stukken bestudeerd in de diepste kelders. De Academie is nog aan het overwegen of de gedichten op den duur voor het grote publiek worden gepubliceerd.

Stilte aan het front

Onze verslaggevers te Helmhaven en aan de kust van Umbrië melden een opvallende rust in de voorheen felle strijd tegen de overzeese vijand. Gedurende de afgelopen maanden zijn er geen aanvallen, zeeslagen of sabotage meer gemeld. In diverse gevallen meldde de marine zelfs het terugtrekken van vijandige vloten. Het keizerlijke leger wilde niet reageren op de vraag of deze rust een einde van de strijd betekent, of slechts een consolidatie van de vijandelijke troepen. De doorsnee soldaat accepteert de rust echter als een geschenk: de kroegen en bordelen in alle kuststeden zitten dag en nacht overvol.

Mulder consolideert operatie verder, sluit meerdere locaties

Plem – Handelshuis Mulder heeft na een klein jaar opereren in de uithoeken van de Wilde Landen besloten bepaalde locaties verder te consolideren. Na een flinke uitverkoop in de Wintermaand heeft het handelshuis meerdere van haar minder winstgevende locaties net voor het nieuwe jaar spontaan gesloten. Meerdere verhuurders van de locaties reageren verontwaardigd. “Ze hadden beloofd voor tien jaar deze locatie af te nemen, maar wie vind ik nu als huurder van mijn uitspanning in 't Wold?” aldus Jannes den Olde, verhuurder van één van de Mulder locaties.

Zwaargewonde man valt boer aan

Appelboer Doeke Martens uit Appelhoeve kreeg de schrik van zijn leven toen hij vorige week geschreeuw hoorde uit zijn boomgaard. Tussen de appelbomen trof hij een gewonde en gehavende man aan die luidkeels aan het huilen was. “Ik liep op hem af om hulp te bieden, toen hij plots woest werd en me naar de keel vloog,” aldus een geschrokken Martens. “Hij tilde me met één hand van de grond en ik dacht dat mijn laatste uur geslagen had. Maar toen liet hij me plots weer los en vluchtte weg.” De man is in zuidelijke richting ver-

trokken en was gekleed in een lang bruin gewaad en een bontmuts. De lokale schout heeft hem niet kunnen vinden. Helaas kon Martens geen verdere omschrijving van de man geven. "Ik stond oog in oog met hem, maar ik heb geen idee hoe zijn gezicht er uit zag, alsof mijn geheugen het verdrongen heeft door de angst."

Cultuur

Ik ben slechts een gewone man

*Een gewone man die houdt van
een gewone vrouw*

*Haar vader, een necromantier
vond dat dit niet kon*

*Sprak een vervloeking uit die
haar moest doden*

*Wie moeten er sterven, totdat
iemand zegt*

Genoeg is genoeg.

Ik ben slechts een gewone man

Kazen van Kaasema.

Natuurlijk de romigste!

*Nieuw: kruimige geitenkaas met karamel
en zeezout! Heerlijk met appelstroop.*

Column: Lieve Marietje

Lieve Marietje,

Laatst hoorde ik over een of andere edele die alles wat ze had op heeft gegeven om als zwerver te gaan leven. Waarom zou iemand zoiets doen? De meeste van ons ploeteren hun hele leven om zelfs maar een piezeltje te verkrijgen van wat zij had. Waarom zou je al die rijkdom en macht zomaar wegdoen? Dat slaat toch nergens op? Zo iemand mag wel een beetje meer dankbaarheid tonen voor haar succes.

Groetjes, Berend

Lieve Berend,

Succesvol zijn is niet je doel. Dat klinkt misschien vreemd, maar laat het me uitleggen. Rijkdom, populariteit, respect, een prachtig kasteel en met een koets naar je duiventil moeten rijden, omdat je rozentuin zo groot is... Hoewel ik niks kan zeggen over deze specifieke edele, kan ik wel stellen: als je leven er zo uitziet ben je erg succesvol. Succes is de droom van onze samenleving. Veel geld verdienen, je doelen bereiken, een mooi harnas kopen, de wereld zien en ondertussen aanzien en populariteit opbouwen. En hoewel succes een hoop voordelen biedt, houdt het ergens op. Maar in de zoektocht naar succes is het makkelijk om uit het oog te verliezen wat

succes werkelijk is. Het is geen doel waar je eindeloos veel voldoening uit kunt blijven putten. Want je maatstaf voor wat 'succes' voor jou betekent, blijft steeds opschuiven.

Ooit voelde je je onwijs succesvol toen je leerde lopen en je eerste wankele stappen zette. Nu loop je de hele dag van hot naar her zonder erbij na te denken. Net zoals je ooit dolgelukkig was met je eerste leerlingenschap, je eerste zelf verworven inkomen, de eerste reis buiten je geboortedorp. Uit iedere stap haalde je onmiskenbaar veel voldoening. Gaandeweg leg je de lat steeds hoger. Je hebt steeds meer nodig om je tevreden te kunnen voelen. In die zoektocht kun je eindeloos bezig blijven. En het is een plek waar veel mensen hun hele leven blijven hangen, in de hoop dat het verzamelen van meer geld, meer respect en meer spullen ze eindelijk de voldoening brengt die ze zoeken.

Maar het doel is niet succesvol zijn; het doel is: een goed leven hebben. Een leven dat betekenis heeft. Waarin je je gelukkig, kalm, liefdevol en voldaan voelt. In zo'n leven speelt succes natuurlijk een rol. Je leven wordt leuker en comfortabeler wanneer je je geen zorgen hoeft te maken over onderdak of voedsel. Je voelt je zelfverzekerder en positiever als je wordt gerespecteerd. En je ervaart voldoening als je

steeds opnieuw je doelen bereikt. Maar het is belangrijk om te onthouden dat je die dingen doet *om een goed leven te leven*. Niet om succesvol te zijn an sich. Succes is een middel, een goed leven is het doel.

Als je veel offers moet brengen om geld of macht te vergaren, zoals weinig tijd doorbrengen met je vrienden of je kinderen niet zien opgroeien, omdat je altijd op reis of aan het werk bent, maakt dat niet gelukkig. Als je voortdurend moet proberen te voldoen aan andermans verwachtingen, leiden aanzien en status niet tot een gelukkiger leven. Als je merkt dat anderen afhankelijk van je worden en niet op eigen benen kunnen staan, is macht niet iets jou of die anderen een goed leven geeft.

Daar staat tegenover dat, als je je elke dag druk moet maken over je levensonderhoud of dat van je gezin, dan wordt het moeilijker om te groeien als mens. Als je nooit je doelen bereikt, voel je je waardeloos. Als je omgeving weinig respect voor je heeft, begin je ook aan jezelf te twijfelen. Maar deze dingen kunnen niet enkel verbeteren door het vergaren van geld of macht. Wie goed doet, goed ontmoet. En wie anderen helpt, zal zelf ook de hulp vinden die hij nodig heeft om een goed leven te leiden. De meeste mensen zijn dankbaar wanneer ze geholpen worden, en hoewel dat niet voor iedereen geldt, zijn er genoeg mensen

die bereid zijn je onderdak te bieden of een maaltijd voor te zetten wanneer jij hen ergens mee helpt. Wanneer je je dus richt op het verbeteren van het leven van anderen, zal je merken dat ook jouw leven beter wordt. In het helpen van anderen schuilt namelijk een immens gevoel van voldoening.

Verplaats daarom je aandacht langzaam naar levensgebieden die je op de lange termijn meer voldoening opleveren. Zoals het ontwikkelen van je relaties, door te leren om jezelf te accepteren, door te onderzoeken hoe je je hart kunt volgen en hoe je meer kunt bijdragen. Een goed leven draait om liefhebben, om je hart volgen en om doen wat goed voelt. Om waardering, dankbaarheid, plezier en voldoening. Bijdragen in plaats van streven, helpen in plaats van winnen, innerlijke rust in plaats van keiharde ambitie, zoeken naar gedeelde belangen in plaats van alleen persoonlijk gewin. Dán, en alleen dan, kun je groeien als mens. Zouden dit misschien de beweegredenen kunnen zijn geweest van die edele waarover je gehoord had?

Liefs, Marietje.

Dankbaar voor de zegen van de
Hemelse Keizer, doen

Bertrand en Amelda van Wellinck,
residerende te Heemdal,

met blijdschap kond van de geboorte
van hun eerste dochter

Alouise van Wellinck

Moeder en dochter maken het goed.
Kraambezoek wordt beleefd verzocht
een afspraak te maken.

Aankondiging

Met de zege van de Generaal zijn

Dieter Grondvast, sergeant

en

Maria Kallingen, sergeant-
majoor

verloofd op de 2^e dag van de
Sprokkelmaand.

Zij zijn voornemens in het huwelijk
te treden te Heemhaven op de
20^e dag van de Oogstmaand.

Leve de Generaal!